

forandringer Det er allerede ikke uden Betænk-
 lighed, at disse Navneforandringer foretages en-
 keltvis og af og til; men det vil navnlig afsted-
 komme meget betydelig Forvirring og Ulempe, naar
 man tænker sig, at der iværksettes paa een gang
 en Masse Navneforandringer af vogne Personer.
 Det maa jo nemlig erindres, at derved bliver en
 Mængde offentlige Registre og andre offentlige
 Protokoller, om ikke ubrugelige, saa dog ialtsald
 meget lidet brugelige, mindre paalidelige og mindre
 oplysende, end de efter Lovgivningens Bestemmelse
 skulle være. Det er naturligtvis nok muligt at
 gennemføre, at enhver Navneforandring skal an-
 mærkes i Kirkebogen; men det vil ikke være muligt
 at bringe det dertil, at enhver Navneforandring
 ogsaa bliver anmærket i alle de andre offentlige
 Protokoller og Registre, hvor det er magtpaalig-
 gende, at Navneforandringer blive anmærkede. Jeg
 skal faalebes blot tillade mig at henlede det høie
 Ting's Opmarksomhed paa, hvilken Forvirring
 det vilde afstedkomme i Tidens Rængde f. Ex. med
 Hensyn til Skjøde- og Panteprotokollerne, dersom
 der kan foregaa, og det kommer til at høre til
 det Almindelige, at der foregaa Navneforandringer
 i Befolkningen. Derved vil ikke alene det egentlige
 Navneregister i Skjøde- og Panteprotokollerne blive
 næsten ubrugeligt, men ogsaa med Hensyn til de
 egentlige Realregistre vil der kunne opstaa meget
 store Ulemper for den, der fører disse Bøger og
 ikke kan være bekendt med den stedbundne Navne-
 forandring, og som slet ikke kan se, at Udkom-
 sterne høre sammen, og altsaa ikke kan se, at der
 er den fornødne Kontinuitet imellem dem, og altsaa
 bliver nødsaget til at meddele forskellige Be-
 manglingspaategninger, naar Skjøder, Pantebrev
 og andre Dokumenter komme frem. Jeg vil blot
 tage et ganske nærliggende Exempel. En Mand
 gifter sig og lader Vielsesattesten thinglæse som
 Udkomst for sig med Hensyn til Konens faste Eiend-
 om. Gaar denne Mand, som jeg vil forudsætte
 hedder Jensen, hen- og forandrer sit Navn til
 Sviby eller hvad han nu vil, bliver Følgen den,
 at naar han eller hans Arvinger i Fremtiden dis-
 ponere over Eiendommen, kan Ketsbetjenten ikke
 undgaa at give Bemanglingspaategning og sige:
 Efter Pantebogen er der Ingen, der hedder Sviby,
 som har Lov til at disponere over denne Eiendom;
 Pantebogen viser kun, at en Mand, der hedder
 Jensen, kan disponere over den. Dernæst vil man
 jo indse, at saadanne Bøger som Lægsruller vil
 det blive i høi Grad vanskeligt at holde i Orden,
 og de ville give lidet Oplysning, naar man skal
 gaa ud fra, at det tidt og ofte hænder, at Folk
 ikke hedde det, som de staa indført for i disse
 Ruller, men have ganske andre Navne. Noget
 Sigtende vil gjælde om Strafattester. Hvor vil
 det være muligt at efterspore, om en Mand er

straffet, naar han har antaget ganske andre Navne
 ikke een men maasse flere Gange, siden han blev
 straffet. Dette er Exempler, som kunne forges
 med flere, som vise, hvilke Ulemper det kan have
 for den offentlige Tjeneste, naar man tænker sig,
 at Navneforandringer i stort Omfang finde Sted
 for vogne Personer. — Men jeg kan ikke undlade
 at bemærke, at ogsaa for det private Samkvem er
 Sagen af stor Betænkelse. Tænk blot paa saadanne
 Ting som Proklamaer eller Indtaldelser til Skifter
 og Voer. Hvilken Usikkerhed bliver der ikke i alle For-
 hold, naar Folk kunne antage andre Navne end dem,
 under hvilke de oprindeligt have handlet og været
 bekendt i Verden. Naar der staa et Proklama
 i Avisen, hvorved Kreditorerne efter en Mand,
 der hedder Sviby, indkaldes til at melde sig under
 deres Kravs Fortabelse, hvor kan da Nogen for-
 tænke Folk i eller forbause sig over, at Mennecker,
 der have laant en Mand, der hedder Jensen,
 Penge, ikke ane, at det er ham, hvis Kreditorer
 indkaldes, og hvilken Ubillighed vilde det ikke
 være imod saadanne Kreditorer, at de have tabt
 deres Krav, fordi de ikke vidste det eller havde
 indset, at det var et Proklama, hvorved de ind-
 kaldtes. Noget Sigtende vil gjælde om Ind-
 taldelser til Skiftesmøder og en Mængde andre
 offentlige Forretninger, hvor de Paagjældende
 ville være aldeles ude af Stand til at se, at det
 er den samme Person, som de i sin Tid indløb
 sig med, som de nu indkaldes til at møde efter.
 Disse Betragtninger have bevirket, at Justits-
 ministeriet maatte anse det for en meget betænke-
 lig Sag at skride til Foranstaltninger, hvorved
 man fremkaldte Navneforandringer en masse
 af vogne Personer. Disse Navneforandringer
 vilde der jo forresten ikke være Grund til alene
 at indskrænke til de Navne, der ender paa „sen“.
 Hvad angaar det Meningsløse i, at Kvinder kunne
 have Navne, der ender paa „sen“, kan man gjerne
 sige, at det sproglig talt, etymologisk talt, ser
 noget befremdeligt ud; men, Herre Gud! det have
 vi jo vænnet os til i saa mange Aar, at en
 Kvinde kan hedde Louise Jensen, Alma Petersen
 eller saadan Noget, uden at man har fundet noget
 Latterligt deri; saa det synes mig ikke i og for
 sig kunde være nogen Grund til at skride til
 Foranstaltning, som kunde have saa mange Be-
 tænkelseheder og saa mange Ulemper. Men Justits-
 ministeriet stillede sig dog paa ingen mulig Maade
 ikkeimødekommende til Sagen. Ministeriet svarede
 Kultusministeriet tilbage, at man af de Grunde, man
 havde anført, maatte anse det for meget betænkeligt
 at skride til Foranstaltninger, hvorved man fremkaldte
 Navneforandringer en masse for vogne Personer,
 men derimod svarede man, at man antog, at det
 bedre kunde lade sig gjøre, iald der maatte frem-
 komme noget Onske derom, at aabne Afgang for
 en Mand til ved Daaben at give sit Barn et